

A városi tanács feladatai.

Milyen hibákat kell elkerülni és mire kell tekintettel lenni az új költségvetésnél.

SZEGED, szeptember 11.

A jövő évi városi költségvetés előirányzatánál a főszámvevő, — bár nagyon körültekintően és előrelátó érzékkel — javaslatában sok bevételi és kiadási többletet irányzott elő, azonban nem számolt azzal, hogy valószínűleg még ebben az évben a városi tanácsot újból fogják megalakítani és az új hatóság minő program alapján óhajtja városunkat a jelenlegi, minden tekintetben súlyos gazdasági, közlekedési és közszükségleti állapotokból kivézetni a jövő évi termésig? A közeljövőben bekövetkező hatósági életünk és a tanács jövő működési programját nem lehetett képes előre megállapítani, valamint azt sem, hogy minő jövedelmi forrásokat fog teremteni és minő kiadások közé szorítja majd a hatósági élet fenntartásához szükséges költségek mennyiségét az új programmal működni kívánó új hatóság. Így tehát a kiadás és bevétel tételezésénél az anyagiakról nem gondoskodhatott hajszálpontosan a főszámvevő, ez kétségtelen dolog.

A városi költségvetés készítésénél nagy nehézséget képez, hogy jelenlegi hatóságunk tulajdonképpen a végnapjaiban fogja a jövő évre megalkotandó tanács programjának megvalósításához szükséges bevételi és kiadási előirányzatot elkészíteni. Mindenesetre nagyon körültekintően és behatóan kell foglalkoznia a tanácsnak is ezzel a kérdéssel és nem szabad olyan mulasztásokat, mondhatni hibákat elkövetnie, aminek a multban — sajnos — igen gyakran előfordultak. 1907 december 17-én egyik helybeli lapban „Városi feladatok” címmel vezércikkben mutattam rá arra, hogy milyen feladatok várnak az akkor éppen újonnan választott városi tanácsra. Ugyanakkor kételyeimet fejeztem ki aziránt, fogja-e renoválni az új hatóság a közigazgatás működését, pótolja-e a mulasztásokat és a hibákat, a restanciákat feldolgoztatja-e? Jeleztem akkor, minő fontos hivatását képezi az új hatóságnak a nyugdíjszabályzat átdolgozása, mivel ez ellenkező esetben óriási pénzüsszeggel szakad az évi költségvetési kiadások.

Erre a cikkre az új tanács részéről történt egy kijelentés, hogy a hibákat pótolni fogják és a szervezeti szabályzatot mielőbb átdolgozzák, az ígért azonban csak ígért maradt. Még a mai napig sem oldották meg ezeket a kérdéseket, pedig ezekre a köz érdekében igen nagy szükség lett volna. Mert, hogy példával éljünk, az 1906/7. évben a városi nyugdíjak folyósítására 80—90.000 koronát fordítottak, amelyet a pótkiadások lajstromában könyvelték el. Már 1908-ban ugyanezre a célra 140.000 koronát irányoztak elő, a főszámvevő pedig az 1920. évi irányú kiadásainkat 902.349 koronában, az 1921. éveket pedig 932.923 koronában irányozta elő. Tehát a tíz év előtti alaphoz viszonyítva a folyó évi nyugdíjkifizetések az 1907. évi tétel tizszeresére emelkedtek. És valószínű, hogy a jövő évre már ez az előirányzat sem lesz elegendő.

Hogy hatóságunk a közigazgatás szervezettel egyáltalán nem foglalkozik, annak szomorú bizonyítékát képezi az, hogy bár a városi rendő-

seget államosították, szabályos szervezeti beolvasztása és ellátási tételzése most sincs. Ezt érezte a főszámvevő is, midőn az 1920. évi költségvetés előirányzat kiadási tételénél XI. cím, 1—9. tétel alatti rendőrségi kiadásokat még előirányozni sem mertte és az egész tételt üresen hagyta. De, hogy a rendőrség államosításával városi hatóságunk minő mulasztást követett el már eddig is, kitűnik a most készült költségvetési előirányzatnak a rendőrségi bevételekről szóló tételénél is. Az 1920. évi költségvetésben ugyanis a rendőrségi bevétel 514.579 koronában van megállapítva, míg az 1921. évi számadásban e tétel helyén üres

ablak áll, vagyis a főszámvevő ilyen címen semmiféle összeget nem mert felvenni.

Mindenesetre jó lett volna, ha a tanács e régi hibákon segítendő, a szervezeti szabályzatot alaposan kidolgozta volna és így adná át helyét a rövid idő múlva helyébe lépő új hatóságnak. Nem akarunk akadályokat gördíteni a most tárgyalás alá veendő előirányzati javaslat elé, hanem jóakarattal figyelmeztetjük, mikre kell a kiküldött bizottságnak és a költségvetési előirányzatot tárgyaló közgyűlésnek különös gondot fordítania.

P. K.

Renner államtitkár nyilatkozata Ausztria és Magyarország viszonyairól.

BÉCS, szeptember 11.
(Magyar Távirati Iroda.)

D. Renner osztrák külügyi államtitkár tegnap fogadta Az Est bécsi munkatársát, amely alkalommal szóba került Ausztria és Magyarországnak jelenlegi politikai viszonya, különös tekintettel az ugynevezett kis antanttal szemben.

— Félek, — mondotta Renner — hogy megint félreértenek, vagy félremagyaráznak. A jelenlegi helyzet fel fogásában ellentét van köztünk és Magyarországgal. Az osztrák közvélemény a jelenlegi számol, mint egy, bár fájdalmas, de adott ténnyel. Magyarország államférfiainak és sajtójának nyilatkozatai szerint tovább akarják folytatni a harcot. Német-Nyugatmagyarország az a terület, amely a 17. század első feléig, többnyire Ausztriához tartozott. A saint-germaini békeszerződés Ausztriának itéli oda. Az bizonyos, hogy Ausztria erről az igényéről nem mond le. Ausztria azonban ezt a béke által megszerzett jogát *békés eszközökkel* akarja érvényesíteni és nem gondolt katonai eszközök felsorakoztatására és felhasználására. A magyar nemzetben, amint az ismételt megnyilvánulások után látszik, még mindig él a harcias szellem, jövőjét erre akarja rávinni. Ezek oly különbségek, amelyek a megértést akadályozzák. Ausztria elfogadta a nemzetiségi elvet, amely szerint csupán egy nyelvet beszélő emberek alkothatnak egy államot, Magyarország elve ezzel szemben a *területi integritás* elve, tekintet nélkül a nyelvre. De ezeknek a tagadhatatlan különbségeknek ellenére is a két szomszéd állam között megértéssel kell dolgozni. A tartós, jó szomszédosság Ausztriának és Magyarországnak, tehát mindkét félnek érdekében áll. Arra a kérdésre, hogy Ausztria nem tesz-e különbséget a különböző szomszéd államok között, dr. Renner államtitkár a következőket felelte:

— Jó szomszédosságot akarunk mi valamennyi szomszéd állammal. Ausztria elsősorban a gazdasági rekonstrukcióra gondol, a szabadforgalom helyreállítására és a gazdasági kapcsolatok sűrűsítésére. Semmi ok sincs arra, hogy a szomszéd államokkal való szükséges kapcsolatokat különbözőképpen ítéljük meg. Cseh-Szlovákiával és Jugoszláviával a béke végre van hajtva, Magyarországgal szemben egy nyílt kérdés áll fenn: Német-Nyugatmagyarország kérdése.

— Ha a trianoni béke végre lesz hajtva, úgy semmi akadály sem fog fennállani köztünk. Ausztria nem is igyekezett a kis antanttal szem-

lakozni, az ezekhez tartozó államokkal semmi politikai vagy katonai szerződést nem kötött.

— Asaint-germaini—trianoni békeszerződések Ausztriával szemben is sok igazságtalanságot tartalmaznak — mondotta a tudósító. — Nem gondol Ausztria ezeknek az igazságtalanságoknak orvoslására?

Renner államtitkár kifejti, hogy Ausztria ezeknek az igazságtalanságoknak orvoslását nem a fegyverek döntésével, hanem a népszövetségnek mindenekelőtt jövőbeli politikai fejlődése útján akarja elérni. Magyarország más uton jár, nyilvánvalóan nem mond le az utolsó próbáról, valamint arról sem, hogy erre külön megállapodások útján előkészületeket tegyen, de nyugtalanságot kelt Magyarországon az a jelszó, hogy Prága vagy Belgrád-felé Bécsen át visz az út. Nos az az elv, hogy Ausztria semmiféle, bármiként alakuló konfliktusba nem hagyja magát belevonni, ép úgy érvényes Magyarországgal szemben, mint ellene. Mi teljes objektivitással állunk szemben Magyarországgal államformájával. Am állitson Magyarország élére uralkodót, csupán egyet hagyjon ki terveiből, azt, hogy Magyarország direkt vagy indirekt uton nekünk is uralkodót próbáljon adni. A monarchia Ausztriában polgárháborút keltene.

Az újságíró megkérdezte, hogy az államtitkár ur nem fél-e attól, hogy a kis antant Bécs ellen irányul?

Renner államtitkár így válaszolt: — Miután a kis antant, mint a békeszerződések garanciája jelentkezik, Ausztria pedig a szerződést kénytelen volt elismerni, nem lehet ok ellenségeskedésre. Miután továbbá Ausztria tiszta nemzeti állam, a köztársaság nemzeti aspirációknak nem lehet kitéve. Végül pedig a szerződésnek, amely Ausztriát köti, az is a politikai célja, hogy az önálló osztrák köztársaságot megvédje. Ausztria gyógyulni akar és nem hadbavonulni, építeni akar és nem háborút viselni, teljes nemzeti szuverenitását és a békeszerződésen alapuló jogait azonban Ausztria minden esetben meg fogja tudni védeni.

Ki akar olcsó cipőt?

Saját készítésű box és sevrő félcipők 600 és 650 korona, férfi magas cipő 900 korona.
HORVÁTH cipésznél
Valéria-tér 10. 88 Bokor-palota.

Megvéteire keresek

magas áron arany karcant-
órákat és briliáns ékszereket. 106
FISCHER JÓZSEF ékezeréaz Korzó-
kávéház mellett.

Ahol a magyarokat szeretik.

(Karlsbadi levél.)

SZEGED, szeptember 11.

A gyomorbajos magyar emberiség Mekkájából, Karlsbad-ból küldött egy szegedi urlembert a következő érdekes sorokat:

Tisztelt Szerkesztőség!

Kívánom, hogy jelen soraim kevesebb vergődés után jussanak az Önök kezébe, mint amennyinek árán nekem sikerült idejutnom. És itt nem csupán az utlevél-megszerzés körülményességeire gondolok, hanem arra a vizsgálatra, amelynek a Cseh-szlovákiába igyekvő ember Pozsonyban ki van téve. Budapesttől Pozsonyig hajón tettük meg az utat s innen — öt órási vizsgálat után — testben-lélekben összetörve folytathattuk az utat a régi Csehország felé...

Karlsbad nem ismeretlen a fürdőjárók előtt. S aki valaha itt megfordult, csodálkozva tapasztalhatja most, mennyire nem változott meg semmi a világ gyomorbajosainak ezen az ismert találkozóhelyén. A földkerekség minden tájékaról találunk itt vendégeket s nem jelentéktelen azoknak a száma, akik tisztán pihenni jönnek ide. Talán mégis a lengyel menekültek alkotják a közönség zömét, de szép számmal találkozunk magyarokkal, különösen a megszállott területekről. Ezek nem valami jól érezhetik magukat otthon s bizonyára feledni jönnek ide.

Pegig ez a felejtés ma kissé drága. A magyar pénz alacsony értékét itt érezzük csak igazán, hiszen mindent ugyszólván négyszeres áron kell megfizetnünk. Egy szerényebb szoba például husz cseh korona, vagyis nyolcvan korona s reggeli tiz-tizenkét korona, ami viszont nekünk negyven koronát jelent. Van husz, huszonnégy és harminc koronás menü, tehát a legolcsóbb ebéd körülbelül száz korona. Végeredményében elmondhatjuk, hogy a valutáris különbségek dacára a napi kiadás nem haladja meg a négy-ötszáz koronát, ami — tekintve, hogy világfürdőn vagyunk — tulságosan soknak nem mondható.

Az amerikaiak s az angolok természetesen kihasználják pénzük nagy értékét. Valósággal vásárlási dühben szenvednek, ami érthető is. A legfinomabb cipő például ötszáz cseh korona, ami nekünk kétezer koronát jelent ugyan, de az amerikaiak mindössze nyolc dollárt. A ruha- és cipővásárlási kedvük tehát megérthető.

A város, akárcsak a multban, teljesen német s csak a posztán és rendőrségen alkalmazott felirások emlékeztetnek arra, hogy Cseh-szlovákiában vagyunk. A hivatalos nyelv azonban az említett helyeken is a német.

A magyarokat általában feltűnően kedvelik, aminek egyik oka a magyar vendégek nagy száma, a másik — kevésbé üzleti alapon nyugvó ok pedig a közös sors. Jól tudják ott, hogy a csehekért nekünk sincs okunk rajongani s ez hozzá őket közelebb hozzánk.

Mint jellemző tünetet még följegyzem, hogy egész Karlsbadban ismeretlen a borralaló. Az alkalmazottak (pincérek) a bevétel tíz százalékát kapják. Ebből tisztességesen meg lehet ugyan élni, de nem Karlsbadban, hol — bár jó pénzért mindennel ellátják a vendéget — megtörténik gyakran, hogy a pincér kenyér nélkül fogyasztja el a vacsoráját, mert ebből a kincsből neki nem jut.

Remélem, hogy Szegeden még mindig jut kenyér a pincérnek is.

S. N.

Meglepően olcsó

BUTOROK

Deutsch Lajos 12

= butoráruházában =

Szeged, Dugonics-tér 11.